RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 112.049 van 30 oktober 2002
in de zaak A.114.997/XIV-7892.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN ROSSEM,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Boomgaardstraat 93

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 28 juli 1974 en van Nepalese nationaliteit, op 21 december 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 29 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 11 september 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. SAELEN die, loco Advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat J. HENDRIX die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 31 juli 2001 en verklaart zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 10 september 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 22 november 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
> (...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U verklaarde de Nepalese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Parbat. Sinds 05.09.2056 (20.12.1999) zou u lid zijn geweest van de "Maoïstische Partij". Voordien zou u steeds sympathisant zijn geweest van het "U.M.L." ("Communist Party Marxist-Leninist"). Op 10.05.2057 (26.08.2000) zou u, samen met tien andere leden van de "Maoïstische Partij" deelgenomen hebben aan een aanslag op de landbouwbank van Phaleban. Deze overval zou

geslaagd zijn daar u en uw partijgenoten de registratiebewijzen van de landbouwgronden terug aan de landbouwers konden overhandigen. Bij uw terugkeer naar huis zou u samen met een vriend door de politie zijn gearresteerd en naar het politiekantoor van Kusma zijn meegenomen. Op het politiekantoor zou u zijn ondervraagd over de partij en zijn mishandeld. Zeventien dagen later zou u dankzij de hulp van de dorpsvoorzitter zijn vrijgelaten. Bij uw vrijlating zou u zijn gedwongen een document te ondertekenen waarin u beloofde zich niet meer voor de partij te engageren. Op 15.02.2058 (28.05.2001) zou u samen met zes vrienden Y. B.K., een lid van "Tarun Dal" die regelmatig de meisjes van het dorp lastig viel, hebben opgezocht. U en uw partijgenoten zouden hem reeds meermaals hebben verwittigd de meisjes met rust te laten maar aangezien hij weigerde dit advies op te volgen, zou u hem die dag fysiek hebben aangevallen. Na deze vechtpartij zou u naar uw vriend te Jaya zijn gegaan. De volgende dag zou u naar huis zijn teruggekeerd maar op uw terugweg zou uw broertje u op de hoogte hebben gebracht van het feit dat de politie op zoek was naar u. De politie zou gedreigd hebben u te doden daar u, ondanks het ondertekenen van bovenvermeld document, nog steeds betrokken was bij activiteiten van de "Maoïstische Partij". Toen u dit vernam, zou u onmiddellijk naar uw oom te Pokhara zijn gevlucht waar u gedurende tien dagen zou hebben verbleven. Op 26.02.2058 (08.06.2001) zou u via India en Parijs richting België gereisd zijn. U vroeg hier asiel aan op 31.07.2001.

Er dient te worden opgemerkt dat u, hoewel u beweerde sinds 1999 lid te zijn van de "Maoïstische Partij", het antwoord schuldig bleef op een aantal fundamentele kennisvragen over deze partij. Zo slaagde u er niet in enkele basisbegrippen van de partij zoals "Three-in-one-Principle", "Three Magical Guns", "Sija Campaign", "Kilo Sera Two" en "Romeo Operation", te omschrijven of te verduidelijken. Ook kon u, zelfs niet in grote lijnen, de structuur van de partij weergeven en slaagde u er niet in het aantal categorieën van eisen van de partij op te sommen.

Verder wist u niet in hoeveel zones en subzones de partij is opgedeeld en wie er aan het hoofd van uw zone staat. Ook bleef u het antwoord schuldig op de vraag waar de "Peoples War" begon en beweerde u verkeerdelijk dat de "Maobadi" pleiten voor het behoud van het Sanskriet, terwijl de partij deze taal net wil afschaffen. Ook uw kennis van het "U.M.L." is, hoewel u verklaarde sinds uw jeugd deze partij te steunen, zeer gering. U wist niet wanneer en door wie deze partij werd opgericht. En ook op de vraag hoe deze partij tot stand kwam, kon u niet antwoorden.

Daar uw vluchtrelaas gebaseerd is op problemen die voortvloeiden uit uw vermeende lidmaatschap van de "Maoïstische Partij", kan er door uw gebrekkige kennis van deze partij geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielmotieven.

(...).".

2. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn nota een exceptie van onontvankelijkheid aanvoert; dat de vordering tot nietigverklaring niet zou voldoen aan de bepalingen van artikel 3, 1/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat uit de debatten is gebleken dat de verzoekende partij woonplaats kiest op het kantoor van haar Advocaat, zijnde 2018 ANTWERPEN, Boomgaardstraat 93; dat op dit ogenblik vaststaat dat de verzoekende partij een vaste woonplaats heeft in het Rijk, waar zij woonplaatskeuze heeft gedaan; dat alle briefwisseling aan deze woonplaats kan worden verstuurd; dat dienvolgens het doel beoogd door voornoemde bepaling werd bereikt; dat de exceptie niet gegrond is;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de rechten van verdediging omdat de tolk, die verzoeker bijstond tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken, zijn verklaringen van het Nepalees naar het Engels vertaalde, die vervolgens door de ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het Nederlands werden neergeschreven; dat verzoeker meent dat er door deze omslachtige manier van vertalen onvermijdelijk noodzakelijke informatie is verloren gegaan; dat verzoeker tenslotte meent dat het arrest KAMASINSKI

tegen Oostenrijk, waarin werd geoordeeld dat eenieder recht heeft op kwalitatief tolkwerk, naar analogie kan worden toegepast op onderhavige procedure bij het Commissariaat-generaal;

Overwegende dat uit het administratief dossier niet blijkt dat er zich problemen zouden hebben voorgedaan tijdens het vertalen van verzoekers verklaringen naar het Nederlands; dat verzoeker in zijn verzoekschrift geenszins aantoont welke van zijn verklaringen foutief zouden zijn vertaald; dat een middel dat op zulk een summiere wijze wordt uiteengezet niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden;

3.2. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht, doordat de Commissaris-generaal op grond van het niet kunnen antwoorden op een aantal fundamentele kennisvragen over de Maoïstische partij ten onrechte besluit tot de bedrieglijkheid van zijn asielaanvraag; dat verzoeker stelt dat hij wel degelijk lid was, doch slechts op het laagste niveau van deze partij actief was, en derhalve niet veel af weet van de partij; dat bovendien zijn lidkaart en alle andere papieren hem door de politie werden ontnomen; dat verzoeker verder meent dat het niet kennen van een aantal beginselen van een partij niet zonder meer mag leiden tot het bedrieglijk verklaren van zijn asielaan-vraag, zonder dat de toestand in Nepal werd onderzocht;

Overwegende dat de Conventie van Genève aan de verdragsluitende staten een ruime appreciatiebevoegdheid geeft, meer in het bijzonder voor wat betreft de organisatie van een procedure met betrekking tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een asielaanvraag; dat van deze bevoegdheid door de Belgische wetgever werd gebruik gemaakt middels artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdeling-enwet); dat artikel 52 van de Vreemdelingenwet aan de Commissaris-generaal de mogelijkheid biedt een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren op grond van een aantal criteria en de verblijfsweigering genomen door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken te bevestigen; dat één van de onontvankelijkheidsgronden de “bedrieglijkheid” is; dat het gaat om aanvragen die valse inlichtingen bevatten, essentiële feiten verhelen of gegrond zijn op documenten die niet echt zijn; dat volgens de rechtspraak van de Raad van State het bedrieglijk karakter onder meer kan worden vastgesteld wanneer tegenstrijdigheden worden vastgesteld ten opzichte van gebeurtenissen die algemeen bekend zijn, of feiten die de asielzoeker zou moeten kennen, gelet op zijn beweerde hoedanigheid, of tussen verschillende stukken uit het dossier; dat in casu de Commissaris-generaal heeft vastgesteld dat, daar verzoekers vluchtrelaas gebaseerd is op problemen die voortvloeien uit zijn vermeende lidmaatschap van de Maoïstische partij, geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoeker door zijn gebrekkige kennis van deze partij; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker het antwoord schuldig bleef op een aantal fundamentele kennisvragen over de Maoïstische partij; dat hij er onder meer niet in slaagde

enkele basisbegrippen van de partij, zoals “Three-in-one-Principle”, “Three Magical Guns”, “Sija Campaign”, “Kilo Sera Two” en “Romeo Operation”, te omschrijven of te verduidelijken; dat hij evenmin, zelfs niet in grote lijnen, de structuur van de partij kon weergeven en er niet in slaagde een aantal categorieën van eisen van de partij op te sommen; dat hij verder niet wist in hoeveel zones en subzones de partij is opgedeeld en wie er aan het hoofd van zijn zone staat; dat hij evenmin wist waar de “People’s War” begon en verkeerdelijk beweerde dat de Maobadi pleiten voor het behoud van het Sanskriet, terwijl de partij deze taal net wil afschaffen; dat ook zijn kennis van het “U.M.L.” zeer gering is, hoewel verzoeker verklaarde sinds zijn jeugd deze partij te steunen; dat hij evenmin wist wanneer en door wie deze partij werd opgericht; dat verzoeker deze vaststellingen niet weerlegt, doch minimaliseert door te stellen dat hij slechts op het laagste niveau van deze partij werkzaam was; dat verzoeker volgens zijn verklaringen echter niet onbelangrijke acties ondernam voor de Maoïstische partij, en het derhalve onwaarschijnlijk is dat hij dergelijke risicovolle acties zou uitvoeren zonder de basisbeginselen van deze partij te onderschrijven, laat staan te kennen; dat immers ook van een lid dat werkzaam is op een lager niveau, mag worden verwacht dat het een aantal fundamentele kennisvragen van zijn partij kent; dat verzoeker derhalve niet aantoont dat de Commissaris-generaal ten onrechte heeft besloten dat verzoeker zijn vluchtrelaas baseert op problemen die voortvloeien uit zijn vermeende lidmaatschap van de Maoïstische partij, en er, gelet op zijn gebrekkige kennis van deze partij, geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielmotieven; dat het tweede middel ongegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig oktober tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**